

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2508899854
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2508899854.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členov senátu JUDr. Evy Behranovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcov: 1. Q. C., rod. C., bytom Z., G. A. XXX/XX, 2. M. V., rod. C., bytom Kanada, XX O. A., K., U. L XVX, 3. M. C., rod. A., bytom Z., K. XXX/X, proti žalovanej : Z. Y., rodená C., bytom O. XX, A., Z.Q. XXXX/X, Česká republika, zastúpená advokátkou JUDr. Líviou Krnčokovou, Bratislava, Ul. 29. augusta 5, o určenie, že záložná zmluva trvá, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 7C/91/2008-274 zo dňa 14. decembra 2011 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd p r i z n á v a žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 77,56 eura, ktorú sú spoločne a nerozdielne p o v i n n í zaplatiť žalobcovia v 1. až 3. rade k rukám právnej zástupkyne žalovanej do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odvolací súd žalovanej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O náhrade trov konania štátu rozhodne súd prvého stupňa samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu pôvodného (t.č. nebohého) žalobcu B. C., ktorý naposledy býval vo Z., K.. XXX/X a zomrel X. B. XXXX a o trovách konania rozhodol samostatným uznesením. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na ustanovenie § 80 písm. c) a § 159a OSP. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podanej určovacej žalobe nemožno vyhovieť pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Ak by bolo v predmetnom konaní určené, že záložná zmluva trvá, bez ďalšieho ešte nemohlo byť preukázané, že podľa nej vzniklo alebo zaniklo záložné právo. Na určenie, že trvá záložná zmluva, ktorou bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam (zapísané v katastri nehnuteľností), nie je daný naliehavý právny záujem. K odstráneniu neistoty v právnom postavení žalobcu alebo k zamedzeniu ohrozenia jeho práva môže v tomto prípade viesť iba určenie toho, či tu záložné právo je alebo nie je. Požadovaným určením sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktoré je možné iba určením, či záložné právo existuje alebo nie. Rozhodnutie vydané na podklade takejto žaloby by nemohlo byť ani podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností, pretože by z neho nevyplýval právny vzťah, ktorý by mal byť do katastra zapísaný podľa § 34 zákona č. 162/1995 Z.z.. Zmluva o zriadení záložného práva predstavuje dôvod jeho nadobudnutia. Aj keď z takejto zmluvy vznikajú účastníkom práva a povinnosti, k vzniku záložného práva podľa nej ešte nedochádza, ten nastáva vkladom záložného práva do katastra nehnuteľností na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení. Preto výrokom o trvaní, resp. netrvaní záložnej zmluvy by sa neodstránil stav právnej neistoty žiadneho z účastníkov, ani by s

konečnou platnosťou nemohol takýto výrok súdu vytvoriť právny rámec úpravy vzájomných vzťahov účastníkov konania, ktorý by zamedzil ďalším súdnym sporom medzi nimi. Pri zamietnutí žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu je vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal vecou samou. V priebehu konania bolo vykonané pomerne rozsiahle dokazovanie, súd vykonané dôkazy v odôvodnení rozhodnutia uviedol, bližšie sa však nezoberá ich vyhodnotením. Z týchto dôvodov nevykonal ani ďalšie dôkazy navrhnuté právnym zástupcom žalobcu .

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonnej lehote podal odvolanie ešte pôvodný žalobca sám i jeho právny zástupca.

Žalobca s rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí a dôvody odvolania zaraďuje pod ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Počas celého konania sa vykonávalo dokazovanie k pokračovaniu trvania záložnej zmluvy. Súd argument pre zamietnutie žaloby, teda nedostatok naliehavého právneho záujmu nezdôvodňoval tým, z čoho by mal tento nedostatok vyplývať, ale ho zdôvodňoval úplne iným argumentom, ktorým bola podľa súdu nesprávna formulácia petitu. Z odôvodnenia súdu prvého stupňa možno dôjsť k záveru, že na žalobe, že záložná zmluva trvá, nemôže byť naliehavý právny záujem, zatiaľ čo na žalobe o určenie toho, či tu je alebo nie je záložné právo, naliehavý právny záujem je. Hra so slovnými formuláciami viedla k tomu, že súd považuje petit znejúci na určenie, že záložná zmluva trvá, za niečo úplne iné, ako by bola žaloba s petitom na určenie, že tu záložné právo je. Z hľadiska gramatického i logického sú takéto petitely rovnocenné. V danom prípade ide o zabezpečenie pohľadávky nehnuteľnosťami tretej osoby, čiže osoby odlišnej od dlžníka. Poukazoval na zmenu OSP i katastrálneho zákona v tom smere, že podanie určovacej žaloby je dôvodom na zápis poznámky v katastri nehnuteľnosti. Zápis tejto poznámky má význam aj pre zápis určovacieho výroku súdu. Samotná zákonná úprava teda predpokladá naliehavosť právneho záujmu vo vzťahu k vecným právam a predpokladá možnosť zápisu určovacích výrokov súdov. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel.

Právny zástupca žalobcu v odvolaní uviedol, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil dôkazy v prejednávanej veci, hlavne svedecké výpovede. Po vyhodnotení výpovedí mal prizvať znalca z odboru zdravotníctva, ktorý by presne špecifikoval na základe lekárskeho správ a jednotlivých výpovedí, či žalobca bol schopný rozpoznať následky svojho konania. Súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie výsluchom pána Y., ktorý by bol objasnil dôležité skutočnosti. Bolo potrebné preverenie účtovníctva firmy Pekofrost, s.r.o. a jeho nástupcov, z ktorého by bolo zistené, či finančné prostriedky boli žalobcovi vrátené v celom rozsahu. Ak by súd vyhovel návrhu, že záložná zmluva trvá, potom by trvalo i záložné právo, ktoré z toho vyplýva. Súd prvého stupňa by sa musel zaoberať i otázkou pravdivosti dokumentu, ktorý žalobca podpísal u notárky. Žiadal, aby rozsudok Okresného súdu v Piešťanoch bol zrušený v celom rozsahu a vec vrátená na nové konanie.

K odvolaniu žalobcu a jeho právneho zástupcu sa vyjadřila žalovaná. Žalovaná sa stotožňuje v plnom rozsahu so záverom súdu prvého stupňa i s dôvodom, pre ktorý žalobu zamietol. Naliehavý právny záujem nie je automaticky daný pre každú určovaciu žalobu, ale viaže sa na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Ak by súd určil, že záložná zmluva trvá, ako to požadoval žalobca, takéto súdne rozhodnutie by nezakladalo žiadne práva žalobcu k bytu žalovanej. Týmto určením by nebolo bez ďalšieho dané, že trvá aj záložné právo. Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistoty v jeho právnom postavení možno odstrániť iba určením, či tu je alebo nie je záložné právo. Podľa ustálenej súdnej praxe, ak by súd poučil žalobcu ohľadom naformulovania správneho znenia petitu návrhu a tak vymedzil inak predmet konania, takéto poučenie by presiahlo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 OSP a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania. Ak účastník konania navyše zastúpený advokátom vymedzil nesprávne predmet konania a na základe toho naformuloval aj znenie petitu, nemožno vytýkať postupu súdu, ktorý zamietol jeho žalobu akúkoľvek nesprávnosť - viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 125/2011. Právny zástupca žalobcu v odvolaní nijako nespochybňuje právny záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe. Žalovaná z opatrnosti vzniesla námietku premlčania záložného práva žalobcu k bytu žalovanej podľa záložnej zmluvy uzatvorenej dňa 31.03.2002, ktorého sa žalobca chcel návrhom domôcť. Rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto žalovaná navrhuje odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP potvrdiť a zaviazat

žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania na účet právnej zástupkyne žalovanej, pričom vyčísluje trovy právneho zastúpenia.

Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 9Co/61/2012- z 27. novembra 2012 potvrdil rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/91/2008-274 zo 14. decembra 2011, ktorým bol zamietnutý návrh na určenie, že záložná zmluva účastníkov z 31. marca 2002 „trvá“. Vo výroku svojho rozsudku odvolací súd tiež uviedol, že o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 224 ods. 4 OSP súd prvého stupňa samostatným uznesením.

Súd prvého stupňa uznesením č. k. 7C/91/2008-340 z 11. januára 2013 priznal žalovanej náhradu trov jej právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 77,56 eura, ktorú je žalobca povinný zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalovanej do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Na základe dovolania Najvyšší súd SR uznesením č.k. 7 M Cdo 10/2013 zo dňa 9. januára 2014 rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/61/2012 z 27. novembra 2012 a uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/91/2008-340 z 11. januára 2013 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zdôraznil, že pôvodný žalobca XX.XX.XXXX zomrel, i keď odvolací súd vec samú a súd prvého stupňa trovy odvolacieho konania prejednali a rozhodli 27. novembra 2012, resp. 11. januára 2013, kedy už tento účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Pokiaľ sudy nižších stupňov považovali nebohého žalobcu naďalej za účastníka konania a nedodrжали postup podľa § 107 OSP, vykazuje ich postup a rozhodnutia znaky procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. b/ OSP, na ktorú bolo potrebné vziať zreteľ. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b OSP rozsudok odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 243d ods. 1 OSP ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že po zrušení napadnutého potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dovolacím súdom koná ďalej odvolací súd, prípadne súd prvého stupňa. Zákon mu pritom ukladá povinnosť riadiť sa právnym názorom vysloveným dovolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí.

Odvolací súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom dovolacieho súdu zistil právnych nástupcov nebohého žalobcu uvedených v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorí sa stali účastníkmi tohto konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 z. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP) v ďalšom konaní po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), preskúmal obe napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal vec postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že obe uznesenie súdu prvého stupňa sú vecne správne a preto ich podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, keďže vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

V priebehu odvolacieho konania dňa 13.03.2014 bolo predložené podanie právnych nástupcov pôvodného žalobcu na zmenu petitu. Žalobný návrh navrhli zmeniť tak, aby súd určil, že záložné právo k bytu č. XX vo vchode č. X na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na parc. č. 8109 a spoluvlastníckemu podielu 5613/209877 na spoločných častiach a zariadeniach domu č. XXXX v k.ú. O., zapísanému na LV č. XXXX, ktorého vklad bol povolený Správou katastra Piešťany pod č. V 772/02, trvá. Žalobcovia uviedli, že dôkazy, vykonané v doterajšom priebehu sporu, vo svojej podstate dovoľujú bez ďalšieho rozhodovať aj o zmenenom petite.

Uznesením č.k. 9Co/38/2014 - 386 zo dňa 19. januára 2015 odvolací súd návrh žalobcov na zmenu petitu nepripustil. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že nie je možné pripustiť zmenu návrhu, keďže výsledky doterajšieho konania nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Doterajšie dokazovanie bolo vedené na zistenie oprávnenosti návrhu navrhovateľa, vyjadreného v navrhnutom petite, odlišnom od petitu, uvedenom v návrhu na zmenu. Vykonané dokazovanie nemôže slúžiť bez ďalšieho na konanie o zmenenom petite, súd by musel vykonať nové dokazovanie, čo je v rozpore s účelom citovaných zákonných ustanovení. Preto odvolací súd konal a rozhodoval o pôvodnom petite žaloby s tou zmenou, že namiesto pôvodného žalobcu sa účastníkmi konania stali jeho právni nástupcovia.

V priebehu tohto odvolacieho konania právni nástupcovia nebohého žalobcu doplnili pôvodné odvolanie (podané pôvodným žalobcom a jeho právnym zástupcom) a žiadali, aby odvolací súd predovšetkým prehodnotil svoje rozhodnutie č.k. 9Co/38/2014 - 386 zo dňa 19. januára 2015, ktorým nebol pripustený ich návrh na zmenu petitu. Poukázali na to, že pôvodný žalobca sa voči svojmu dlžníkovi domáhal vrátenia dlžnej sumy, avšak sporové konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou PN - 12C/152/2004 o vrátenie dlžnej sumy bolo z dôvodu zániku spoločnosti dlžníka zastavené. Preto plnenie od dlžníka nemožno vymôcť, ale je potrebné siahnuť k zabezpečovaciemu inštitútu - k záložnej zmluve. Preto žiadali odvolací súd, aby zmenu petitu žaloby pripustil a žalobe vyhovel.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, vec správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom tohto konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod spisovou značkou 7C/91/2008 je určenie, že záložná zmluva trvá.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Predmetom činnosti odvolacieho súdu je zistenie, či postupu súdu prvého stupňa vo veci samej a jeho rozhodnutie sú vecne správne.

V priebehu odvolacieho konania došlo k zmene účastníkov na strane žalobcu, ktorí doplnili odvolanie pôvodného žalobcu, s ktorým sa odvolací súd oboznámil a dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výrokovej časti.

Inštitút záložného práva sa stal po svojom opätovnom prinavrátení do právneho poriadku Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) zákonom č. 509/1991 Zb. s účinnosťou od 1. 1. 1992, dôležitým zabezpečovacím nástrojom, ktorý sa postupom času čoraz častejšie využíva medzi veriteľmi na zabezpečenie ich pohľadávok.

Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“).

Pre prípad, že dlžník nesplní svoju povinnosť uhradiť svoj záväzok riadne a včas, je záložný veriteľ oprávnený uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia svojho nároku zo založenej veci.

Záložné právo, čo do vzniku aj trvania, je viazané na primárny právny vzťah, ktorým je zabezpečovaná pohľadávka. Vzniká najskôr spolu so vznikom zabezpečenej pohľadávky a zaniká najneskôr spolu s ňou. Samo osebe nemôže existovať a teda nemôže byť ani samostatným predmetom držby, ani jeho dispozície.

Záložné právo zaniká predovšetkým v dôsledku zániku pohľadávky, ktorá bola zabezpečená záložným právom. Nezáleží na tom, akým spôsobom došlo k zániku pohľadávky. Po zániku záložného práva je

veriteľ povinný požiadať o výmaz záložného práva bez zbytočného odkladu. Žiadosť o výmaz záložného práva je oprávnený podať aj záložca.

K nadobudnutiu vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam sa vyžadujú dva úkony: prvým úkonom je uzavretie právneho úkonu medzi účastníkmi konania, ktorý predstavuje tzv. titul nadobudnutia práva podľa hmotného práva. Ďalším úkonom je rozhodnutie správy katastra ako správneho orgánu podľa katastrálneho zákona, ktorým sa povoľuje vklad vlastníckeho alebo iného vecného práva do katastra. Inštitút vkladu je založený na základe konštitutívnosti. Znamená, že zmluvné vecné práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa a zanikajú vkladom do katastra.

V preskúvanom prípade záložné právo viaznuce na nehnuteľnosti žalovanej zaniklo - bolo vymazané na základe žiadosti záložcu podľa ustanovenia § 151md ods. 3 posledná veta OZ po predložení písomného prehlásenia záložného veriteľa o jeho súhlase so zrušením záložného práva z dôvodu vyrovnania pohľadávky.

Žalobca, resp. aktuálne jeho právni nástupcovia, sa v konaní domáhajú určenia, že záložná zmluva trvá.

V prejednávacom prípade treba predovšetkým posúdiť, či na podanej určovacej žalobe je daný naliehavý právny záujem.

Návrhom na začatie konania sa možno domáhať určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe musí preukázať žalobca. Ak si túto dôkaznú povinnosť nesplní, jej dôsledkom je zamietnutie návrhu. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou daným určovacím výrokom dosiahne odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v právnom vzťahu.

Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej povahy vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 112/2004).

V súdenom prípade pôvodný žalobca podanou určovacou žalobou sledoval možnosť dosiahnuť opätovný zápis svojho záložného práva k bytu žalovanej do katastra nehnuteľností, prípadne dosiahnuť možnosť realizácie záložného práva. Petit podanej žaloby znie na určenie, že záložná zmluva trvá. Takéto určenie však neodstraňuje spornosť v jeho právnom vzťahu k žalovanej, nedotýka sa spornej existencie samotného záložného vzťahu. Skutočnosť, že trvá záložná zmluva neznamená vyriešenie otázky existencie záložného práva žalobcu potom, čo sám zabezpečil, aby bola záložná zmluva vymazaná. Žalobca by tak mal mať naliehavý právny záujem na inom určení, nie na tom, čoho sa v konaní domáha (tvrdí, že jeho záložné právo k predmetnej nehnuteľnosti nezaniklo, bolo z katastra vymazané nezákonne, nebol si vedomý, čo koná, aké má jeho konanie právne následky a preto by správa katastra na základe tohto mala jeho záložné právo opätovne zapísať, z čoho mal on sám - vyvodiť správny petit v súlade so zákonom) a to v konaní vedenom na základe petitu v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a hmotným právom.

Žalobcom (pôvodným, resp. aj jeho právnymi nástupcami) uplatnený petit, že záložná zmluva trvá, nie je v súlade s procesným a hmotným právom, neumožňuje vyriešiť spornosť nároku pôvodného žalobcu, pretože takéto určenie by mu neprinieslo vyriešenie situácie, v ktorej sa on, resp. aktuálne jeho právni nástupcovia, ocitli. Vyriešenie, aký má byť správny petit, aby zodpovedal zákonu (hmotnému a procesnému právu - s výnimkou aplikácie §§ 42, 43 OSP, čo na daný prípad nedopadá) je vo výlučnej dispozícii žalobcu, súd sa na tom nijakým spôsobom nepodieľa.

Keďže na takto uplatnenom nároku nie je daný naliehavý právny záujem, bol správny postup súdu 1. stupňa, ktorým žalobu žalobcu ako neodôvodnenú zamietol. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V konečnom dôsledku v odvolacom a dovolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Podľa § 151 ods.1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods.4 OSP ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

Podľa § 224 ods.1 OSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie. V odvolacom a dovolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

V zmysle § 243d ods. 1 OSP musí odvolací súd rozhodovať v novom rozhodnutí znova nielen o trovách pôvodného konania, ale aj dovolacieho konania.

Žalovaná v odvolacom konaní podala návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania, v dovolacom konaní si toto právo samostatným návrhom neuplatnila (§ 151 ods. 1, 4, § 243d ods. 1).

Preto odvolací súd žalovanej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní (§ 142 ods. 1, § 224 ods. 4, § 151 ods. 1, 4 OSP, § 18 ods. 3, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 77,56 eura, ktorú sumu sú žalobcovia v 1. až 3 rade povinní zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalovanej do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu - (57 eur + režijný paušál 7,63 eura + DPH 20 % 12,93 eura).

O náhrade trov konania štátu (§ 148 OSP) rozhodne súd prvého stupňa samostatným uznesením.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.